

BỀN CHÍ

Từ Sách Đường Hy Vọng
Của ĐHY F.X. Nguyễn Văn Thuận

Bền Chí Là Gì?

- Bền chí là trung thành theo đuổi đến cùng cách liên tục, và chu đáo điều mình cam kết với Thiên Chúa.
- Thể hiện qua việc chu toàn bổn phận hàng ngày với lòng tin yêu.

Tại Sao Ta Phải Bền Chí?

1. Bền chí là điều kiện để Nên Thánh và được ơn cứu rỗi.

- ĐHV 44 : “Con đừng làm Thánh lâm thời” phong ba dôn dập, nước sơn sẽ phai nhạt, tượng thánh sẽ hiện hình quý.
- ĐHV 59: “Trong tâm hồn con có hai con người Gioan và Giuđa. Bao lâu con bền chí, phần đầu là con theo Gioan trung thành. Giờ phút nào con hèn nhát đầu hàng, con chọn Giuđa làm quan thầy”
- ĐHV 49: “Bền đỗ là đặc tính của các thánh vì ai bền đỗ đến cùng sẽ được cứu rỗi.”

2. Ta không được nản lòng vì:

Thiên Chúa làm được mọi sự.

- ĐHV 55: “Con trai bà goá thành Naim chết được khiêng đi chôn, Lagiarô chết thối trong mồ, Chúa còn gọi chổi dậy được. Con hãy hy vọng và khiêm tốn hồi cải. Chúa sẽ cho con sống lại.”

Thiên Chúa Yêu thương ta.

- ĐHV 40: “Bạo dạn đề thưa với Chúa tất cả những gì con muốn, con nghĩ: ‘Cho đến nay các con
- không xin gì nhân danh Ta, hãy xin và các con sẽ được...’ (Gioan 16,24)”

Ta có gương Chúa Giêsu làm bảo chứng

- ĐHV 41: “Đừng nản lòng vì thất bại. Nếu con tìm ý Chúa thực sự, thì chính sự thất bại đó là thành công. Chúa muốn vậy. Xem gương Chúa Giêsu trên thánh giá..”
- ĐHV 47: “Con run sợ: vấp ngã, khó khăn, hiểu lầm, công kích, sỉ nhục, tử hình... Con quên Phúc âm sao? Chúa Giêsu đã chịu tất cả. Cứ theo Ngài con sẽ phục sinh.”

Nếu tìm Ý Chúa thực sự, chắc chắn ta thành công dưới con mắt siêu nhiên.

- ĐHV 42: “Kết quả và thành công khác nhau. Có thể không kết quả bên ngoài, nhưng thêm kinh nghiệm, thêm khiêm tốn, thêm tin Chúa, đó là thành công dưới mắt siêu nhiên.”

Chỉ có một thất bại duy nhất là không hy vọng vào Chúa.

- ĐHV 43: “Chỉ có một sự thất bại là không hy vọng vào Chúa: «Họ đã hy vọng vào Chúa và đã không phải hổ thẹn» (Tv 22,6).”
- ĐHV 47: “Người trộm lành đã hạnh phúc vì hy vọng ở tình yêu Chúa.”

3. Điều kiện để bền đỗ đến cùng:

Bạo dạn: tin yêu Chúa như con với Cha

- ĐHV 39: “Bạo dạn không phải là phiêu lưu, bất khôn. Muốn đi cùng đường Hy vọng, con phải bạo dạn. Có mấy người đứng bên Chúa dưới thánh giá?”
- ĐHV 56: “Mỗi ngày con phải bớt tự ái mà thêm bác ái. Mỗi ngày hãy bớt tự tín mà thêm tin Chúa.”
- ĐHV 40: “Bạo dạn để thưa với Chúa tất cả những gì con muốn, con nghĩ”

Tín thác vào tình yêu của Mẹ Maria

- ĐHV 58: “Trong giờ phút chán nản nhất, thất vọng nhất của Chúa Giêsu: «Lạy Thiên Chúa tôi, sao Ngài bỏ tôi!» (Mt 27,46), có Đức Mẹ đứng bên thánh giá. Mẹ thình lặn nhưng tình thương Mẹ đã nâng đỡ Con cho đến lúc nói: «Đã hoàn tất» (Ga 19,30).”

Sáng suốt không để bị lôi cuốn.

- ĐHV 50: “Dù mọi người bỏ dở hành trình, con cứ tiến. Quân chúng dễ bị lôi cuốn thì đông đảo, lãnh đạo sáng suốt lại hiếm hoi. Con phải có bản lĩnh, đừng theo quân chúng mù quáng.”

Âm thầm chu toàn bổn phận của mình

- ĐHV 58: “Con cứ than thở: Tôi mà được ở chỗ này, được cộng tác với người kia, được nắm chức vụ nọ, chắc tôi thành công rực rỡ. Làm việc Chúa giao cho, con ở nơi Chúa đặt con, con sẽ đi thẳng! Chạy lãng xăng không đến đích đâu!”

Ngay cả khi cảm thấy nguội lạnh, không hứng thú.

- ĐHV 52: “Đừng nói «mất hứng rồi». Con làm vì hứng sao? Việc Chúa đâu phải làm thơ. Hãy làm vì yêu mến và con biết không bao giờ «mất yêu mến Chúa» cả.”

Cố gắng canh tân chính mình mỗi ngày cách cương quyết.

ĐHV 48: “Mỗi sáng thức dậy, con khởi sự lại cuộc đời, hăng say và lạc quan. Dù đường đi trực trặc, con cứ đi với Chúa, như về làng Emmau, con sẽ đến đích.”

ĐHV 56: “Mỗi ngày con phải bớt tự ái mà thêm bác ái. Mỗi ngày hãy bớt tự tín mà thêm tin Chúa.”

ĐHV 57: “Nếu con không quyết tâm bền chí, đừng nói «tôi hiền», phải nói «tôi hèn».”

Tích cực dần thân chứ không cầu an.

- ĐHV 46: “Thành tín trên đường con đi; Phêrô không nộp Chúa, không cáo Chúa, nhưng Phêrô không được một lời bênh Chúa: «Tôi không biết người ấy» (Lc 22,57). Phêrô muốn yên thân, khởi liên lụy: Phêrô bỏ Chúa dọc đường và tháo lui.”

Không nản lòng vì thất bại, vì khó khăn.

- ĐHV 41: “Đừng nản lòng vì thất bại. Nếu con tìm ý Chúa thực sự, thì chính sự thất bại đó là thành công. Chúa muốn vậy. Xem gương Chúa Giêsu trên thánh giá..”

ĐHV 42: “Kết quả và thành công khác nhau. Có thể không kết quả bên ngoài, nhưng thêm kinh nghiệm, thêm khiêm tốn, thêm tin Chúa, đó là thành công dưới mắt siêu nhiên.”

- ĐHV 47: “Con run sợ: vấp ngã, khó khăn, hiểu lầm, công kích, sỉ nhục, tử hình... Con quên Phúc âm sao? Chúa Giêsu đã chịu tất cả. Cứ theo Ngài con sẽ phục sinh.”

ĐHIV 60: “Con bảo: «Khó!». Đúng vậy! Thương khó, bỏ dễ. Khó mới quý, bỏ là quỉ.”

Kết Luận:

Giống như ở trường đời, cần có sự bền chí để thành công, để đạt mục đích.

Cùng đích đời sống của Cursillistas là đạt được Nước Trời. Là nên thánh. Vì thế ta càng phải bền chí và cố gắng nhiều hơn trong đời sống ngày Thứ Tư, hoán cải từng ngày, tiến lên trên đường nhân đức để đáng được Chúa thương ban thưởng Thiên Đàng.

Decolores !!!